

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Caixabank SA (C-91/16), Abanca Corporación Bancaria SA (C-120/16)

Tuženici: Héctor Benlliure Santiago (C-91/16), Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16)

Izreka

Zahtjevi za prethodnu odluku koje je odlukama od 8. veljače 2016. (predmet C-91/16) i 18. veljače 2016. (predmet C-120/16) uputio Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (prvostupanijski sud br.° 60 u Madridu, Španjolska) su očito nedopušteni.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 20. srpnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione Tributaria Regionale di Milano – Italija) – Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani protiv Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

(Predmet C-141/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana i slobodno pružanje usluga — Jedinствени porez na klađenje i igre na sreću — Oporezivanje nacionalnih posrednika koji prenose podatke igara za račun organizatora klađenja koji ima sjedište u drugoj državi članici — Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)

(2016/C 454/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani

Tuženici: Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 29. rujna 2015. uputio Commissione tributaria regionale di Milano (regionalna porezna komisija u Milanu, Italija) je očito nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Žalba koju je 24. kolovoza 2016. podnio Staatlichen Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. lipnja 2016. u predmetu T-789/14, Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-471/16 P)

(2016/C 454/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (zastupnici: O. Spuhler i M. Geitz, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

Zahtjevi

Žalitelj o Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 14. lipnja 2016. u predmetu T-789/14 i poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. rujna 2014. u predmetima R 1182/2013-4 i R 1245/2013-4;
- podredno, ukine navedenu presudu Općeg suda Europske unije i vrati predmet na ponovno odlučivanje;
- drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. U ovoj žalbi žalitelj ističe da je u pobijanoj presudi Opći sud počinio više povreda Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i Uredbe o žigu Zajednice⁽¹⁾.
2. Kao prvo, žalitelj ističe povredu načela poštenog suđenja na temelju članka 6. stavka 1. UEU-a, u vezi s člankom 47. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Opći sud nije uzeo u obzir dokumente koji su podneseni u okviru tužbe. Ti su dokumenti samo dopunili ranije činjenične i pravne tvrdnje. Opći sud također nije obrazložio to propuštanje uzimanja u obzir, već je samo preuzeo standardnu formulaciju iz druge presude koja se ne odnosi na ovaj slučaj.
3. Na taj je način Opći sud povrijedio žaliteljevo pravo na pošteno suđenje na temelju članka 6. stavka 1. UEU-a, u vezi s člankom 47. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Osim toga, žalitelj ističe povredu članka 15. stavka 1. Uredbe o žigu Zajednice iskrivljavanjem činjenica. Opći sud je svoju presudu, među ostalim, obrazložio time da određeni proizvodi nisu navedeni u podnesenim dokumentima o uporabi žiga. Ti su proizvodi, međutim, navedeni u dokumentima o uporabi žiga.
5. Opći sud je na taj način iskrivio činjeničnu osnovu postupka te je time povrijedio članak 15. stavak 1. Uredbe o žigu Zajednice.
6. Usto, žalitelj ističe povredu članka 7. stavka 3. Uredbe o žigu Zajednice. Opći sud je svoju presudu obrazložio time da je žig Meissen[®] oznaka zemljopisnog podrijetla. Žalitelj je žig Meissen[®] registrirao u skladu s člankom 7. stavkom 3. Uredbe o žigu Zajednice na temelju razlikovnog karaktera stečenog uporabom. EUIPO je time konačno utvrdio da žig Meissen[®] nije upravo oznaka zemljopisnog nego komercijalnog porijekla.
7. Time što je registrirao žig Meissen[®] na temelju razlikovnog karaktera stečenog uporabom EUIPO je tom žigu priznao zaštitu na temelju članka 7. stavka 3. Uredbe o žigu Zajednice. Opći sud je žig Meissen[®] kvalificirao kao običnu oznaku zemljopisnog porijekla. Time je Opći sud žig Meissen[®] ponovo *de facto* lišio zaštite.
8. Osim toga, žalitelj ističe povredu članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice. Opći sud nije čije postojanje zaštite ugleda na temelju članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice navodeći argument prema kojem ne postoji sličnost između suprotstavljenih proizvoda i usluga. Na temelju izričitog teksta članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice nije nužno postojanje sličnosti proizvoda ili usluga. Opći sud je tako svojom presudom izmijenio članak 8. stavak 5. Uredbe o žigu Zajednice u njegovu suprotnost.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice; SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)